

Nebudu psát o někdejších hitech Olympicu, přesto začnu vzpomínkou na dávné doby.

V druhé polovině 70. let se mi poštěstilo navštívit koncert legendárních Schovanek. Atmosféra byla vynikající a moderátor Jan Kristřák Čapek (blahé paměti) vtipnou formou seznamoval publikum s některými neobvyklými nástroji, které tehdy patřily do "schovančího" arzenálu. "*Autoharfa je harfa, která se vejde do auta. Má asi 26 strun. Hra na autoharfu se podobá hře zvané ping-pong. Při této hře se tři vteřiny hraje a půl hodiny hledá míček. Ted' vám zahrajeme dvě písničky s autoharfou a celou cestu do Prahy budeme na střídačku ladit*."

Z toho vyplývá, že tu nezáživnou ladicí "pakárnu" si kapela prožívala sama v soukromí a diváci zůstali ušetřeni těchto nepříjemných prostojů, naopak se dobře bavili.

Podobnou zdržující procedurou bývá nazvučení, hlavně pokud se má na pódiu vystřídat vysoký počet kapel v relativně krátkém čase. Na předkolech Porty bývalo dobrým zvykem, že se zvukovky všech soutěžících kapel konaly před začátkem koncertu, zvukař si pilně zapsal potřebné poznámky a následující koncert měl odpovídající šmrnc (pokud zrovna nehráli úplní břídilové, ale to je zase jiná kapitola). Diváci si přišli na své a za rok se vrátili zase v hojném počtu. Až v 90. letech to nějak přestalo být ono...

U nás v regionu bylo v 70. a 80. letech portovní hnutí velmi silné, později to sice chvílemi vypadalo na jeho vzkříšení, ale nikdy to nevydrželo dlouho. My jsme se s kapelou zúčastnili oblastního kola Porty v letech 2004 a 2005, organizace i ozvučení bylo perfektní, chyběl jen nějaký ten seminář s účinkujícími a hlavně chyběli diváci. Není tedy divu, že se Porta stěhovala jinam, na místo s větším počtem potencionálních zájemců o portovní žánry.

Přestěhování pomohlo velmi výrazně, diváci opět přišli v hojném počtu, ale kromě místa konání se bohužel vyměnil i organizační tým a ten zřejmě měl jiné priority. My jsme v kapele taky měli "částečnou výměnu týmu", takže jsme se objevili na Portě až roku 2008 a hned nás šokovalo několik organizačních novinek. Například koncert nezačínal ve 14 hodin, ale už v 10 dopoledne a zvukovky se dělaly až během koncertu. Aby se to stihlo do plánovaného dalšího kola, namísto tří soutěžních skladeb hrála každá kapela jenom dvě...

Dědečkův duch aneb tzv. Pingporta

Napsal uživatel davy
Sobota, 24 Duben 2010 10:26

Z pohledu diváků to vypadalo asi takhle: deset minut nazvučení první kapely, pět minut hudba, deset minut nazvučení druhé kapely, pět minut hudba atd., do toho občas pár slov nepříliš zainteresovaného moderátora. Podobně to bylo už rok předtím, takže loňští diváci si už účast na Portě rozmysleli a hlediště zelo prázdnotou. Dělá se to tak dodnes, ubývají i "portychtivé" kapely, ale soutěžní skladby jsou pořád dvě, asi aby bylo víc času na to nazvučení. Jenže nazvučování je pro průměrného diváka podobně "záživné" jako to hledání míčku při pingpongu.

Nevím, nakolik je na Folktime povoleno užívání vulgarismů. Takže: toho organizačního "domu s lehkými ženami" tam bylo podstatně víc a vyhmátl jsem jen ten příklad, který mi připadá nejzávažnější. Je otázkou, zda členem organizačního týmu není duch onoho cimrmanovského dědečka, který nesnášel lidi a byl, dej mu pánbůh lehké odpočinutí, blbec.

Jenom doufám, že v ostatních regionech se podobný duch nevyskytuje.

P. S. Kdyby se mě někdo zeptal, co bylo za socialismu lepší než teď, tak mě napadne právě Porta (i přes všechny její tehdejší nedostatky).